

Pakinpöytäkirja Ahovaa
Nuorisoklubin kerhoista
tätina lokak. 20. pna 1959
Mukana oli 4 naispuolista
ja 6 miespuolista kerhoista

Lauloimme aluksi hiljaa hiljaa
laulun, joka alkaa: "Hiljaa, hiljaa
ilta on..." Allekirjoittanut "Minä"
toivotti kaikki tervetulleiksi.
Kauko harjoitteli sakalla soittoa.
mistä ja luki välipaloiksi
edellisen illan pakinpöytäkirjan
Eero esitteli vedyn valmistusta
sinkistä jousihaposta. Koeputki
tuli täyteen, kun se pidettiin
kumallaan. Sitten se jaksattiin
aika tavalla, kun tubitettiin
viettämään koeputken suuta. Samoin
Eero valmisti piensis - puhel-
luslamppun, mutta kukaan ei
uskaltanut epäillä pienen si-
mentävän liekin kuumuutta.
"Minä" esitin illan tun-
nuslauseksi ajattelman:
"Mokalla karsi
- maailma on Sinnen."

Mutta Eero kumoo sen heti päte-
vämällä sanalla: "Mitä hyö-
dyttäisi ihmistä, vaikka hän
voittaisi itsellensä koko maail-
man, mutta saisi sielullensa
vahingon."

Sitten ryhdyimme kielen ja
paperin välityksellä luomaan
kuvaa lähimmäisestämme, toisin
pansen vastapäätä istuvasta
toveristamme. "Siinä puhkailtiin
ja hoksattiin ja allekirjoittanut
sai monta vihaista silmän-
iskua" Kukaan ei ollut astettiin
näytteille. Annan käsi taisi
olla kipeä, kun minikään-
laista luonnosta ei syntynyt.
Mutta toiset selvisivät kuta-
kuinkin. Ylivoimaisesti voitti
Kauko, joka esitti Eeron
myrkyneimmässä muodossaan.
Lieneekö Kauko röntgenvaloi-
sin meistä, kun hän näki
hymyilevän Eeron vaaman ta-
kana niin nappaman ilmeen.
Seuraavissa piirroksissa - lupasim-
me itsellemme - otamme hus-
mioon malliemme hynnyn.

Laulukirja pelaillessamme
tuli esiin "kottarainen" ja niin
laulaa hujautimme sen: "Kot-
tarainen se tumma lintu..."
Niitä opettelimme kansan-
tanssija; "Kaakkurin" ja laulu-
leikkisikermän lopetimme
veljesketjussa laulaen:
"Judu illa kaunis...".

J. k. Koska hujallakin oli
"käsi kipeänä", jauduin
tämän pakinoimien muut-
tamaan. Oksan oma suunte-
ni näin ohitse.

Maija Katri.

Pakina pöytäkirja
Seuraavan nuorisoseuran
kerhoillasta tiistaina
lokak. 27.päi. 1959
Mukana oli 11 kerholaista.

Pöytäkirja illan ohjelman
laulamalla syyslaulun jonka
jälkeen kuulinme pöytä-
kirjan edellisestä kerhosta,
ja sen esitti Maija.

Seuraavana kuulinmekin
ajattelman, jonka esitti Erkki
ja se kuului "Onni tuhoaa
enemmän ihmisiä kuin onnet-
tomuus". Tässä, olisin sitten
vähäksiaikaa pohtimista
itse kullekin. Useampi
ajatteli, asiaa, naam, onassa
mielessään kun ei montakaan
selostusta tullut. Maijan
esittämäni kuulinme
kuitenkin mitemkä onni voi
väällä tavalla tuhota ihmisiä
Eero esitti taas miten
ihminen voi noustaakin
onnettomuuden kohdatuaan.

Sitten seuraavi kaksikin lau-
lun Maijan ja Kaijan
esitysmäni & kuullimme
laulun Revontulet.

Laulun jälkeen Bers meni
eteeseen jollekin, aralle. Silloin
Maija jatkoi laululla ja
sieltäpä laulunloppu löy-
tyikin toimen laulu. Lau-
teltiin sitä nimä joku lauta
ja, kun Bers jatkoi laula-
kään laulettiin se sitten
mudelle Bersille. Ennen.
Bers pojan talous vailla emän-
tää vaikka sitä päättäpäin
ei kyllä isännästä mä. Ahjapä
sitten Maija ajentö kerkko-
laisten lausuttaman keittotai-
don Bersille, siksi kumme löy-
tyy sitten se kakuun paistaja.
Sitten kuullimmekin jo
kainuun muorisoreurajin kes-
kusliitosta tulleen kirjusen sisällön
Siinä pyydettiin kerkkolaisia
Sotkamaan Vastakin Oulussa
opistolle liikunta kunnalle.
Näin kun on vielä
mua maad, niin

trubi siinä, sitten puhutti
malmin etsintä. Jokainen saa
sitten tästä lähin kulkua met-
raasi silmät avoimma ja
kuvatta kaikki metalleita kii-
tävä kiuet taskuun ja tuoda
koululle Bersin kassuteltavaksi.

Kun oli jo istuttu ja kuultu
niinkuin nähtykin yhtä
kun toista tulikin sitten
leikin vuoro Ensimmäkin olim-
me, arvaimen piirielusta.
Sitten laitoimme pulpetit
kasaan ja olimme silvasta
leikkiä kuin netta nostosessa
Sitä kun maini syksyllä alkaa
olla jo muutenkin liikkeellä
Kansantanssija seuraavi sitten
ja vielä paperin piirielusta
johonkin aikaan. Lopuksi, kun
ilta oli kulunut jo aika
pitkälle kokoonmimme neyös
piiriin ja lopetimme
taas Kevään kerkomme
laulamalla yhdessä
Joudu ilta kauris ja
toisistaensa toisillemme hyvää yötä
Proletta Paunoja.

Pakinajöytäkiriä Ahorvaaran
nuorisoseuran kerhoillasta
tiistaina marrask. 3 p:nä, 1959.
mukana oli 5 tyttöä ja 10 poikaa

Tänään emme laulaneutkaan alkulaulua, vaan Maija soitti meille alkuroiton. Pian roiton jälkeen Eero kantoi kahvipannun luokkaan ja kaatoi kahvia kuppeihin. Samalla hän myös esitti, että etsimme sellaisia ruomenkielisiä sanoja, joissa on meljo kirjainta ja alkun sekä loppu- ja rymänantaisia. Kuten esim. pulpu ja lulu!

Eija niiti kovin paljon pitkä rivi kertynyt taululle. Vielä tämän jälkeen esitettiin sanoja, jotka päättyvät R. eli l kirjaimiin. Ei niitä kukaan löytänyt.

Kun me tyhjensimme toivia kahvikuppia ja söimme kaakua, joka oli kaikkien mielestä hyvää. Niin tällöin Mauno luki pakinajöytäkirjan, joka oli kirjoitettu edellisestä kerhoillasta. Kauko hiipi paikansa hiljaisuudessa esteeseen ja palasi vanhanajan kuluttua mandoliini kädensä luokkaan.

Hän istahti paikalleen ja sanoi opettelevan soittamaan. Mutta ei se meidän mielestämme opettelusta kuulostanut, sillä niillä ^{4/5} Säkijärven polkan sävelet sieltä lähti. Erkki H. luki Eeron kiitokirjasta ohjuita ruunan valmistukseen, ja samalla Maija luki, että miten pitää keilaila. En minä, eikä kukaan muukaan usko, että siitä ruunasta tulisi koskaan valmista, jos tehtäisiin näitä molempia yhtä aikaa.

Kiitosta paljon teille, kun annoitte kahvia muuttelle. Näin me lauloimme Eerolle, eikä minä tainnut mikään jäädä kiittämättä. Tämän jälkeen kokorimme pulpetit kasaan ja rupeimme pyörimään piiriä, jonka jälkeen Maija opetti meille uuden tanssin. Sittenyrä oli aika kokoontua reijeripiiriin, jossa lauloimme: "sua lähde kunnis katselen". Ennenkuin toivotimme toisillemme hyvää yötä, niin Armas ilmoitti seuraavan kerhoillan ohjelman.

Kirj. E.M.

Pöytäkirja kirkollista
10 p. Marraskuuta 1959.
Mukana oli 14 kirkolaista.

Ohjelman kuuluttajana Toimii Anna
joka ehdotti että laulettiin laule
koska tämä oli huomenna nimipäivä.
Niinpä kirjautettiin laule
onnan kyyhkyläntä.

Sen jälkeen Erkki Malinen luki elä-
lisen kirkon pöytäkirjan.

Viisto esitti Nopaleonin ohjelman,
joka kuuluu: Parantaja on pelätä meli-
reikämielistä sanomalehtiä, kuin tu-
kannia giistimä.

Seuraava Tietokilpailu, jossa Erkki
Huusko pöytäkirja tyttöjen ja poikien
parannusta. Tyttöjen puolelta oli
kaksi poikaakin Teuvo ja Heimo.
Siksi kai se puoli voittajien sen
kilvoon giistin 9-0.

Tietokilpailun jälkeen Anna ja Heimo
lauloivat Herra Karakasta.

Koulun luettua kortinmaksun vero kirjasta
taululle lausun pöytäkirjan puolesta
5 p. oli joku sanottane mahdollis-
simman monta kertaa 1/4 minuuttia

Siinä tahtoi mennä itäkuluttakin kieli
pöytäkirjan. Hanna sai sen sanottuksi 8 kertaa
ja sai pöytäkirjaksi onnensa.

Vainonaisen ohjelman giätkäsi lau-
lehtien illan toivas Tuomari.

Ohjelmamme kannattajien seuran
laulun mukana minkä komea joku
edellä laulevat. Siinä leikittiin kolmas
puolesta vauvassa, jossa syntyi kiit-
tä, niin että tuuletin laulevat
puolesta, kun koki illan toivas
kiitän.

Kokoonmuuttin vauvapiirini, jossa
laulettiin vanha tuttu laulu joudu
illa kunnin.

Tämän jälkeen mentin vieta
toivan kunnin, jossa altain
leikki leikkiä ja rokkaila.

Ilta oli kulumut ja melko pitkä, kun
loputimme ja maritimme jokai-
nen omille teille.

Kirj. Kirj. Linnamäen.

Pöytäkirja Kerho-ehdinyt henkeään vetää takaisin, kun illasta pöytäkirja marraskuuta 1959. Mukana oli 20 kerhoiltsin muodossa. Sitten minä itse esitin mojloua, joka jäi kuitenkin melko laimeaksi. Taas oli suorossa viitsiä, jota esitti Maija, siis yleisesti katsoben viitsi-ilta. Seurasi yhteis laulu 20:stä suusta, toisittalasti sama määrä eri ääniä. Sitten laulettiin onnittelulaulu, mutta kenelle, tietenk in Einolle, siis

Kerho aloitettiin laulamalla yhteisesti laululla "bä kasloit neito kaunoinen". Sen jälkeen Reijo teki selkoa edellisestä kerho illasta, luke malla kerhon pöytäkirjan. Näiden alkuseuramonioiden jälkeen seurasi Maijan, Annan ja Eeron laulua, jota Eero samalla sdesti, sitten seurasi Malisen Erkin viitsi, joka käsittöidü odottaessanne, sehän oli Einon ti poliisin ja maalais ukon keskeisestä järjestämä kahvitilaisuus, jota viihät viihän keitto jutusta, joka jäi kuitenkin tävät tarjoilijat laskivat kuppeihin, loppujen lopuksi selittämättä. Siis tämän yhteydessä lahjoitettiin Einolle isännän veilu soitto. Maija esitti yhteisesti kukkarukku, ja kiitokset seuraalassa numerossa haksalaiset Makeasta kahvista leivosten kera. aakkoiset (samalla myös suomennus). Vuorossa oli Kaukon järjestämä tietokilpailu, jossa jokainen sai punnita tietoa. Seurasi Vuokatin liikunta kursseilla Tojaan. Tällä kertaa pojat olivat tietokäyneille pieni lehdistö vastaan otto, Jämpiä, ja voittivat kilpailun ylivoimaisesti. haastattote lijoina toimivat Eino ja Reijo. pistein 18-5. Kuten odottaa saikin. Vuorossa oli hilukan miesmäistö eli Min olikin käytynä tämän kertainen ohjel- Kaukon ja Erkin kaksin laulua, jonka nimi namme ohj, ja oli aika ruveta kkin leikin liisahti, kuin liisahtikin ihmeen kautta toisen ariin, sokkopeli hän on hauskaa, ja sitä me ta korvasta ulos. Eipäs juuri Kauko lttiin nytkin. Kello oli kuitenkin

Einon päivä
Tietääkkin seuraavan ohjelma numeron, mutta mikäs se on, toisittalasti pysytte penkeissänne, ette liikaa hal- ti viihät viihän keitto jutusta, joka jäi kuitenkin tävät tarjoilijat laskivat kuppeihin, loppujen lopuksi selittämättä. Siis tämän yhteydessä lahjoitettiin Einolle yhteisesti kukkarukku, ja kiitokset Makeasta kahvista leivosten kera. Vuorossa oli Kaukon järjestämä tietokilpailu, jossa jokainen sai punnita tietoa. Tällä kertaa pojat olivat tietokäyneille pieni lehdistö vastaan otto, Jämpiä, ja voittivat kilpailun ylivoimaisesti, pistein 18-5. Kuten odottaa saikin. Min olikin käytynä tämän kertainen ohjel- namme ohj, ja oli aika ruveta kkin leikin ariin, sokkopeli hän on hauskaa, ja sitä me lttiin nytkin. Kello oli kuitenkin

ehtinyt jo niin pitkälle yöhön, että
Kokouksimme seljes piiriin, laulamalla
siinä, "joutu ilta kauris"..... samalla
toivottamalla muille hyvää yötä.
Niin olikin taas yksi monista kerho-
illoista mennyt muistoihin, kaikki
lähtivät koteihinsa nukku matin luo,
Kuka yksin, tai Tyttösen mukaan.

Puolesta: Teuvo Piilainen

Pakunapöytäkirja
Ahovaaran nuorisoseu-
ran kerhoillasta
toistaina marraskuun
29 p:nä 1959. Mukana
oli 18 kerhoilasta.

Kerhoillamme aloitettiin aluksi
laulamalla yhteisesti "ne leimuaa
ne leimuaa". Pakunapöytäkirjan
teki ~~meille~~ ~~Marija~~, ~~keski~~ Pakunapöytäkirjan
kokoittaja Teuvo
oli sairas ja oli tähän estynyt
saapumasta kerhoillammme, hä-
nen veljensä Seppo ei ollut
lukes meille pakunapöytäkirjaa,
joten sen luki meille Maria.
Anna neitonen luki kertomuksen
vuo runoko lue ollut. Erkki ku-
titi raukkuhermoja mm. nauru-
koilla viitsillä, sen jälkeen Mari-
ja ja Anna lauloivat kaksi
kelito laulua. Hilja kokoillan
järjestämässä taitokilpai-
lussa pojat vanhaan ta-
paan voittivat tytöt päs-
tiin 15-11. Illan ajatelma

olisu ollut Anjalla, mutta hän ei ollut saapunut kerhoomme, Karjalaisen illanajatelman esitti Maija joka oli "iltasella päivää, partasuuna poikaa! Seuraavana oli ohjelmassa rainakuvia joita esitimme Eero, ~~sen jälkeen~~ olikin vuorossa tekniikan ihmeitä joita pohdimme yhdessä. Ohjelman päätbeeksi lauloimme "illan taivas tummenee". Ohjelman jälkeen rupesimme leikin pariin ensiksi olimme hokkaa, jossa aika vierähtikin huvassa. Maijan asian tuntemuksella ja taidolla opettelimme hukan valssin aakkosia, jotka meille ~~monelle~~ olivat hebreaa, valssin jälkeen opettelimme wuden tanhun, jossa piti ottaa valssi askeleita, mikä lie ollut tanhun nimi sitä en tiedä, mutta suotaneen kai allekin joitaneelle anteeksi tietämättömyys. Aika olikin jo vierähtänyt siksi myöhään joten kokonimme veljespöytiin, jossa lauloimme "sua lähde kaunis katselen", ja samalla toivotimme hyvää yötä toisillemme. Näin oli taas yksi kerhoiltamme mennyt maistajan joukkoon. Töheräjä Armas H

Pakinapäytäkirja
kerhoillasta 2/12-69
mukana oli 18

kerholaista

Kerho aloitettiin laulamalla yhteisesti "Taivas on sininen ja valkoinen", ~~sen jälkeen~~ Armas teki selkoa edellisestä kerhoillasta. Tämän jälkeen oli vuorossa illan ajatelmä jonka esitti Kalle. Sitten Reijo punnitsi taas tietojamme ja kuten odottaa sopikin pojat, voittivat pistein 13-10. Tämän jälkeen oli vuorossa Maijan Runo joka käsittelee oravan elämää kotipiibassaan. Sitten olikin jo vuorossa viitsaja joita esitti Mouno. Tämän jälkeen Eero näytti meille rainakuvia. Sitten oli vuorossa Maijan oppitunti jossa pohdittiin tekniikan ihmeitä. Ohjelman jälkeen rupesimme leikin pariin ensiksi olimme Maijan ohjauksella, jo sitten oli

Vuorossa kehruvalssi.
Aika oli jo kulunut niin pitk-
ällä että kokouksumme
veljespiiriin ja lauloimme
yhdessä "Sä kasvoit neido
kaunoinen" ja taas oli
mennyt muistojen joukkoon
Yksi kenhoillotamme.
Puolesta Veikko.

Pakinan joulukuun
8 päivän Nuorisoseuran
shuben oli 14 keho-
jäsentä.

Vähitellen kokoukset keho-
tämme keho-
naista "alleselemani" ei ollut,
koston ryhdyimme rakentamaan
eri tahoilla taloa.

Tytöt punaivat rottingista kehoja,
pojät taas valmistivat kopustaita.
Lukunottamatta, sinon, alkoi H.
Reijan esaa ja kumasta he mä-
perbelivät "Malla-Maijari" kimpussa
Maijan opastuksella.

Välillä Maija jakeli ^{gille} ~~gille~~ ^{gille} ~~gille~~
remesta veljesestä, josta piti
tulla ohjelmanumero piteen-jouluun.
Shun saimme työt melkein val-
miiksi, kokouksumme kaiteki
luokkaan ja lauloimme "Hanku
bann saitan".

Sitten beiri olla pakinan
vuoro, en muista kukaan sen
oli kirjautunut, mutta Maija sen
luki.

Eino oli saanut tietokilpailu-

lun, joka päättyi tanssipuolen
vaihdoon - tai tasapeliin.

(Anteeksi huono muistini)

Kauko soitteli "Monistella" mm.
Sylvian joulubaulun ja paljon
muuta.

Harjoiteltiin tanssijien pikku-
jouluun varsin "rentipölyksi" ja
"liikuri keuhkui". Tanssimme
sitte kaikki Lehrenvalsin.
Lopuksi kokoonmuimme nejes-
piiriin ja lauloimme taas ker-
van "gaudes illos kaunis".

Maija ja joulun vietti peräviikkun
Piston kanssa, kun Pisto ei ai-
kannut ottaa pakinasta seuraavaksi
keuhkui. Pisto minun puolelta
piti, vaikka olivat kova vast-
tans.

Ja minä tässä rotkeentui minun
kirjaintavaksi. Suultavasti Pisto
on hengessä mukana, kun kirjai-
tan tätä pakinasta.

Tapammekin sitte pikku-jou-
lun merkeissä.

Ter. J. J. J. J. J.

Pakina 15/12 - 59.
Kerhuillasta. Muutama
oli 13 Kerhuillan jäsentä

Kokoonmuimme tänään pikku-
lun merkeissä. Juhlamme aloitimme
laulamalla laulun "Nyt joulu on valkea
välkeä". Seuran hetkenkilpailun,
illan kuuluttaja oli unhtanut teh-
tönsä, mutta ei se mitään näin
jouluna. Lauloimme sitte erilaisia
joulu lauluja. Sen jälkeen seurasi puo-
li runsa, josta Maija esitti toisan puheen.
Lauloimme taas välipalaksi, jonka jäl-
keen kuulinmm Amin tarinansa "Tun-
peista" ja taas kaikui yhteinen joulun
laulu. Luvossa oli Reijo, joka keuhkui,
min, mistähän se keuhkui (Suomen an-
teeksi, on mitään muista) Sitten Maija
teki meistä kaikista tonttuja, jakamalla
malle tonttukakit. Ne toiset lauloimme
Maijan piirteessä taululle tonttuja ja
sen jälkeen tonttuimme kaikki yhtes-
sä leikin muodossa. Meidän
Kaikki paikallamme, Run yht,
akkia alkoi kuulua hiljasta
sinfuuta, mutta mistä? Alaim
me ja seura, että todellakin

on pienen pienen joulutoivot
jossakin pöydän alla
Sittelenmassa joulun kelloja
kun alimme tutkia asiaa,
nün löysimme kuin käysim
me kin. Reijon taskusta
pienen kovan veikkimän,
joka pimputtel.

Ohjelmassa seurasi puuro
ja myös "mopsa" puuropuhe,
jonka esitti Kukka Kun puuro
ali syty, ja artistit pasty, sau-
rasi puuron paikallisen arto-
tunnus lauku, jonka jälkeen
suntimme Maija ja Annin
laularan Peron täydystyksiä
"Maan min kauris". Sitten saa-
pukin jo illan odotettu suu-
ras joulupukki. Terveään alim-
me kaikki nün siunauksien
saamistaunna lahjoista,
että melkein unohdimme
pukin alennassa alon, kuin
pukin laityi itse huomaut-
taa, että "Sanokaa nyt make-
mün pukille." Kun lahjoit-
sot ali aurastu ja ihailtu
saamiamme, ali aika

muuttua alaluskkaan.
Leikimme ensin kehrunvats-
sin ja sen jälkeen muskos-
timme veijepöytä, jossa
laulimme "Soidut sammuu"
Kiitimme illasta, toivotimme
trivillemmä hyvää yötä ja läh-
dimme.

Kiitos vanha rassi!

Terve uusi vuosi!

Piireti: Sija K.

Terveään kaksu- ja
kehrullasta, joka ali
12 p.m. t. k. 1960.

Aluksi ei laulettu. Alitimme
kaksu- ja kehrullista eli Eino aloitti seu-
aralliseen ja juhlalliseen tyylissä
Tadettim, että esanattajia ali lahjoit-
ti 6 kpl:ta, jollin kaksu- ja kehrullista
kaksi lauluksi. Terveään kaksu- ja kehrullista
kaksu- ja kehrullista lisäksi lami-
naitim bannianista, joka tuihi

... liittymään
... että käytäisiin
... ja ottamassa laus-
... - rahaa. Asia jäi
... kukaan arveltiin tutuksi
... edustavaksi.
... sikana oli
... alomien
... jollain vastattui amm-
... alan seuroj-
... .

Loppuilla kului mukavasti
... keuhon keuhon keuhon
... - kukaan. Tuos-
... Eino K:lla oli kuu-
... seikkain seikkain
... .

Ja lopuksi. Koska kerholaisia
... ei tarvita
... joten meillä
... + ... laus-
... .

Eero M.

19.6.60

Opin ...
maaliskuun ...
kello 19. Ma ... oli 8+
kerholaista.

Savottatyöt eivät ole vielä
loppuun, eikä täystyöttä
... Nuorisoseura-
... keskuudesta, koska
... ei vielä
... jäseniä
... .
... kolme
... ja kukaan jäseniä
... .

Keskustelimme asiasta
... kuten atomoista, puhe-
... radiosta ja sen
... sekä transistoreista. Emme me
... ymmärtäneet radioput-
... ja transistorein
... . Hän lupasi joku näyttää
... "isälimiäkin"
... antaa meille van-
... radiossa. Kukaan tietää
... vielä
... television, kun tarpeeksi monta
... päätämme yhteis-
... .

Tyttöjä ei kylläkään enää
pitkään aikaan kiinnostanut
mikään radion rakenne. Heille
on kai romanttista, mikä
sai ja miten soi, kunkin
jatzia kuuluu. Sen sijaan
he pyörittivät kiivaassa tahdis-
sa ahtereitaan tuolla ja
sjentelivät sormellansa milloin
lunniin milloin toisiin päin
että siivot syntymään sähköistä
rakennointia. - Siitäpä poikien
varon niin sähköisiä sulotta-
ria. Ties milläisen tainnutta-
van sähköiskun heiltä voi sa-
da eikä sinä sitten enää
heikkes vastanpyristelykään autta.
Välillä Eero esitti meille
Herra Veljeurä kanssa komeasti
laulut "Kuo taivahan hopeamoret"
ja "Levon hetki nyt lyö"
ja kun me harjoittelimme
vielä paria vettä tässä laa-
lamaan, olivat 2 Eikka, Risto, Mauno
ja Anni jo heijoneet. Nelisin me
Annan ja Heikkis-veljesten kanssa
vielä lauloimme "Toivoretkellä"
veljesketjussa ja kiittelimme

Kuluneesta illasta.

Tämän totaan! Maija Katri.

Lehailon maabokum
8 pövi 1960.
Lehailoisia 13.

Aluksi laulettiin "Sing, sang" ja "Kop, kop,
kop, kop kalinon kuulisi".
Irma lausui omien kirjaittamansa
runon "Kevät". Kuulimme myös
taisenkin runon, jonka Ritva esitti.
Lentain Maijan kanssa "Osi muistatko
vielä sen vannon?" Eeron säestyksellä.
Maija luki edellisen kokonaisen tapahtu-
muspakina päiväkirjasta.
Sitten kuulumme selostuksia ja
esitelmää radiotaimimastar. Ha-
vainovälineenä oli itse radio, seltä-
nen josta ei kuulunut kuin vähän
tönnä. Kuulimme vähän juttua
televisiostakista.
Kirjoittimme Ivalle kirkoterveisiä
jokainen vähän, tai lieto kaikki
ehtineet kirjastaa.

Lopuksi leikittiin laulu "Tämä
leikki kaikkein paras leikki on j
leppuvassii".

"Veljesketyksessä laulettiin" Iiva läv-
de." jne. jne.

Antti Kätkö.

Kerhoilta maaliskuun
29 päivä mukana oli
4 tyttöä 3 poikaa.

Idoksi laulettiin syyskoko-
sen jälkeen ohjelmaksi
Edellisen kerhoillan yräki-
nan, siten Maija jakoi
laput joihin kirjoitimme
ystävistä ~~ompe~~, diuskalli-
suudesta, antokki antaa
saakka, mutta eiv. muista
menneitä täällä kerho-
suorja kuulsiin Erkki.

1966.

Kerhon pikkujoulusta 10.12.66
esitetty "kronikka" syyskauden ta-
pantumista "adjektiivipeliksi" so-
vitettuna.

Pöytäkirja toimitteli Sami Korhonen
Kokoukset lisäivät kerholaiset.

Suloimen kertomus siivon kerhon
toiminnasta

Kun iloiset syysillat pimenivät, ko-
koontui kerhon vakituinen, mardo-
tori jäsenistö turvaan neuvonpitoon
sa. Kerho pitäisi jälleen saada mus-
taan alkuun. Tehtiin tuota keh-
miä ariaa puheen jos toiseenkin,
suunniteltiin, avioitiin. Suunnitelto-
maksi tulevaisuuteen saatiin turvaan
 päätös, että alitaan episkopalla englan-
tia, päätökseen yhömielisyystä ei
ole tietsä. Kerhon kuritoni johtaja
 siten pyyteli mielua enemmän tai
vähemmän mainiksi avokseen.

Sitten lokakuun muutamana tiivona
iltana aloitettiin. Muiden äänisköy-
lätymme kauniita sanatajia
keli ja heti eni kerralla peräti
11 kirkasta kerkeä. Pieni magneto-
foni sai toimia säteilevä ääni-
torona, sitä sitten yritti itse kukin
rähmäästi matkia. - It's a cock.
It's a clock. It's a gong. - Mutaiset
laulut ja sanat kuultiin, ja
ilmoistyivät myös kylmälle taululle.
Tahdityö siinä keltoron kieli eni al-
kuun väkioinkin selmulle kiertyä.
Mutta kuoron uskalo vähitellen ja-
kainon jätinkin lupsakasti äänillä,
ja ja avautuivat kummat selmät. Oli
rat vaan korasti litteät äänit su-
malaisia monismutkaisempia. Pitipä
melkein välillä laiskasti sormella
keljunnaisesta suusta koettaa ettei
se tällistelevä kieli nyt varmasti oi-
tiin päin mutkalla. Näistä ällistelevis-
ti hankaluuksista kussimalla ilah-
dutti korasti se katkera asia, että
teidän ahkerien sanatajien kar-
vainin lukumäärä kerta kerralta
kasvoi, olipa ja kerran rähällä tapak-
tua se tuki historiallinen tapaus,

että kielito "akkavalla" sinä diivailvalla
shovaarallakin päästy välttömyyden. Sii-
tä sitten kukaan eni säästyttiin,
vai etko se onnettomuudeksi? Puna-
porkkia laulujakin laulettiin, mutta
kaikkien yrittäminen, tavolo midipide
oli, että ne laulettiin aivan liian
nopeaan. - Ja kerta kerralta kieli
nakkistui, kunnes tärkällä viime ker-
ralla uskalo ja joku hiljaisesti yk-
sinäänkin paksuminttuiseen suunta
aukainta. Tyhjä sanavarasto on
myös jatkuvasti lisääntynyt.

Vikkelän englannin lisäksi olemme
harrastaneet muutamkin, verkuloitu
pelijä ja pälyileviä leikkejä. Konele-
te silmiäniskupelitti on tullut mel-
kein jokakertuisen, näyruppäimmi tapa,
syntää rutiä verqästi on ollut unen
yhdellä jos toisellakin untuiskalla.
Katkeraa parinvaihtoa on harjoitettu
ja komea leski on saanut kiittää.
Tietojen hidastelevassa määrässä on
myös monesti tarkmokkaasti kil-
pailtu. Väliin taas on muututtu ki-
viki ääniksi, ja on siinä saaneet
niin tyhöt leijonat, signaaleet syynai-

set kuin kompuurat ruotkatkin alla
koroa tarkkana. Sevävä Hauko nähti
serran itserakkaasti eritaisia erinei-
tä aromilliselta näydältä ja meidän
tuhola tarkkaavaisuutemme oli kovat-
ta koutukolla. Joku tinen surimainen
taas ~~kuu~~ ilmisesti nukkasi kiilevän, lau-
kakeräntä, koska kultaisia langanpätkiä
löytyi mitä hauskimmista päikoistä.
Sitten erään toisen kerran kukkivat
unint bergät kiljain laulun mällis-
televässä tahdissa, joidenkuuden tyyri-
riän eten kertyi pitkäsiivaimen piiriä
uljaita lippusia — ja se tiesi pelioita
piiriä jentumista. Jonkun kerran lappui-
vat oppivaiset istruimet ja tuli mel-
kein lappu kiemuraisista jäljellejään-
neistä.

Hiin ritua tähäni piiva julua ja nyg
uuaan ja omaa kirjavain pikkujou-
lusa. On kuultu ja nähty monen-
laisia liikavaa shjelmää, on kilpailtu
eri lajien, laulettu tyllerästi nubruu-
ria joululauluja. Pian on kaljain jou-
lupuuron viiro. Ja kaistapäämisen
joulupukkikin on sikonut käydä.

Sivottomat kätköt sii vain kulu-

neista sykoptä sikamaisesta sykoptä,
ja tervetuloa jälleen lipparit uuden
vuoden puolella.

Hyvää Joulua!

Pakinsa kerhoillasto joka
pidettiin 10/1-1968 saapu-
rilla oli n 15 henkeä

Tammikuun tustaisainan eh-
liessä iltaan, kokaanminne
tänne kaululle kerhoillasta ruettä
mään. Kallataisesta, pakasta
puittamatto meitä oli saapuille
puolen taista kymmentähenkeä
mikä on melko paljon vaikkakaan
ei tämän talven ennätys.

Englannin kielen opiskelu han-
se oli tämänkin kokaantumisen
pää tarkoituksena, ja sitäkin me
opelittua suuvin toimissa opetta-
jana. Ensin hän keskusteli meiltä
mitä syksyllä oli opetettu, ja
jotakin kyllä hän meitäkin muistat
tiinkin sitten me opetettiin.

Taas meitä sanajia ja lauseita
kuten teacher ja nature ynnä
muuta kielen solmuun ruennä
sanajia, ja ruennä opiskelun lomassa
laulettiinkin Englanniksi "Can
you hear maffin man" rocke liives
in Dandy Lane.

Täällä

Sitten Eero tutkiskeli meidän tietojamme surinnoista kansainvälistä ahvenenraivasta ja siten hän oli laatinut viikkokausi tieto kirjailun ja lupasi täys osuman viikkokauselle pastillin pakkinnaksi. mutta kukaan ei ollut täys osunaa osuttu ei ollut pastillia kaan kun Seppä sanoi: "minä säin sen pastillin". Ilmeisesti oli 3 ja 10 jake taitella.

Sitten pidettiin vielä aika jota "piiritys" miehet oli kortista odottamukin päästäkseen myrkyttämään keuhko ja an. Turakan saarella.

Valiokunnan jälkeen leikittiin Leenan ehdottamaa leikkiä, siinä taitot alivat piirissä ja yksi piirissä keskellä piirissä alijat sanoivat täistensä niminä ja keskellä alijo kaatti ehtiä lyödä sitä janka nimen oli nimenä ja sanattu ennen kuin hän ehti sanoa seuraavan nimen, Täällä liikkisö täytyi olla tarkkaan ja myrkyttämisen säästykseen joutu masta piirissä keskelle, Lapunki muodostimme seljex piirissä ja laulaminen

ja tutuksi tulleen laulun "Joulu ilta kunnas" ja kukaan tai siamme hauskoista illasta, melko hausko se minusta alikin.

Sanna Hauko ff

Perakkainpantuja muistov-
ryyjiä kerhoillastamme
17.1.1967. Läsä 12+2.

Muistimme jälleen englannilla kerran aluksi lukusanoja. Muuta emme paljon kaan oppineet, mutta siitä huolimatta ei oikein päästy vauhtiin. Pakkanen oli viennyt koko joukon tänen, vai mitä oli syynä, kun ei ollut kukaan vastata kuulunut kuin pientä piri-
nää eikä olisi kuulunut sitäkään ihmisiä jonnekseen rokkeen aloitusta. -
Opetettiin laulakin "Polly put the kettle on". Kukaan tietää, ehkäpä siitä on jollekulle viittä vaikka kukaan ei ollut jaksus tulevaisuuden apua-
kin. Kesken kaiken alkoi yhtiä alkia

kuulua "oikeen leveä" Kuumon
omurra? Ero oli näet samalle nau-
halle äänittänyt sykojan maakuor-
radion "Kuumatähtäin" ohjelman, ja
se oli siellä englannin välillä.

Kuummellesomme ratkimmme samalla
Eron taululle lastinaa paikkakunta-
pääkirjää. Sai siinä kokeilla kirjainten
asentoa useammankin kerran, en-
nenkuin syntyi Suomen rajojen sisä-
puolelta löytyvä paikkakunta. Kauko
oli tässä yliveto, me muut pormiste-
himme tähän neljännessimmäis viä-
kän jälkeen. Alkukirjoitaneelle
tuotti suurinta vaikeutta Lapin ainoa
kaupunki : JÄVMIREKI

Tähtäajan jälkeen Kauko luki pakinam-
sa viime kerhoillasta. Pertti jäyesti fi-
tokilpauhan ajankohtaisista aiheista.
Puhuttavimpia kyömyksiä liensivät
elleet pres. Heikkonen valtionraidi oli
minne se suuntautui: Bulgariassa, ja
geolauraan vai yhd. Arabitasavaltaan.
Sitten arvailimme Et. Pohjanmaan
pikieäkinkisen suden ajomiesten oikea
määrää, kun ei enää laurus laulun
sanasta "sata miestä" kun yksi sattu

surmaa... " siihen riittänyt. - Näin ellen
ei täysoomaa löytynyt tarkistetuistakaan
tuloksesta kuulimatta, Reiji juhannilla
muistakaveri oli paras tulos, 9.

Sitten siirryttiin tästä yhen raskaasta
aiorvimistuksesta kevyempään. Aloimme
jälleen keuhon viime kerralla alkumu-
pansmaa nimenhuutoleikkiä. Leena ja
Irja, vierasmuukin ilmaantuivat leikki-
miään. Pitäjä taas pitää roksottimet ajan
tasalla, muuten löysi tuota pikaa itse-
n sanomalehti korvasen piirin keskeltä.
Tähtäjä vain itsekullakin tuo pyrstö-
pusti olla aivan hienä painava, kun se
aivan väkisellä vii istumaan ennen
seuraavaa nimeä, mutta se kostautui
heti kahta uudella piirin keskuksierak-
sella. Jokaannusta tuotti se, että jokoo-
saimme oli 3 eri Reijoa, joku ssa piti
tähän leikkiin "kastaa" uudelleen.
Täten ilmestyivät juokseon tiktori ja
Jussi, mutta se tuotti kylä vaikeuksia
toisilla ja ennenkaikkea Reijoille il-
sellenta.

Leikkimme vielä etnoiden kierrätyksi, mutta
laulujen puutteessa se loppui aika lyhy-
esti. "Keltäisen jämsärkijään" oli

juuri seivä ruutu, mutta sanat be-
sivät meille senän.
Kello alkoi ja lähtö 21.30 ja haukat-
telu alkoi yleistyä. Muodostimme veljes-
piirin ja lauloimme tutun iltilaulum-
me, ja erosimme jälleen viikoksi.

Siihen asti näkemisiin!
Joni Korhonen

Pakinaa kerhoillasta 23.1-67.
Kerhoissa oli 12 jäsentä.

Oli eräs Tammi kuinen maanantai, kun
kokoammumme tänne kaululle. Pakkasta
oli puhalteleva taistakymmentä astetta.
Kerho oli erään ryppyn vuoksi siirretty
maanantai-illan. Kerhon alaimme Eng-
lantia opiskellen. Välillä Eero piti meille
reissauskakeen, senä kun Eero luki kirjasta
niin meidän piti arata että mistä oli
kysymys. Sitten pidimme muutaman
minuutin väliajan. Väliajan jälkeen pidim-
me vähän aikaa-auki mangletoivaria jas-
ta kuuluu Englannin opetusta. Noin kah-

denkymmenen minuutin perästä tämä opetus
loppui. Sitten Reijolla (Jussilla) oli veikkaus-
kilpailu. Tämän ajan perästä Eero luki kirjasta
luvun, ei se pitkä ollut mutta muistamista si-
nä oli. Sitten Eero teki siitä kertomuksesta
kysymyksiä. Sitten muodostimme veljespiirin
kun itsekullakin kuulosti olevan kiire. Ja
lauloimme laulun "Joulu ilta kaunis".
Sen jälkeen Suroi luki seume kertaisen kirjaituk-
sensa. Ja sitten me erosimme hyvänyän
lausuttuaan.

Loppu!
Viljo Oksanen

Tarinaa Tammi kuinen
Viimeisen päivän kerhoillasta.

Niinhan sitä taas kokoonnuttiin viettä-
mään kerhoillaa tänne kaululle. Kerholaisia
oli vain kymmenkunta. Liekö pakkasen pelotta-
nut taisia kauemmat tulleet. Englantirahan
sitä taas luettiin ja tentittiin sekä argit-
tiin kaloja. Niissä kaloissa oli ^{vain} joku Englan-
tilainen nimi ja se piti käydä sitten piir-
tämässä taalulle. Sitten luettiin taas Englantia
ja Pertilla oli veikkauskilpailu josta muis-
taakseni kukaan voitti 11 oikealla.